

635. V BYTEDLNÉM DOMĚ

1267.

Z Ueselé u Uvalašského Meziříčí

He-zký Ja-nek z le-sa je-de, he-zký Ja-nek z le - sa je - de, ma-lo - va - né dře - vo ve - ze.

[: Hezký Janek z lesa jede, :]
malované dřevo veze.

Jak to paní uslyšela,
na kuchařa zavolala.

Bude Janek večeřati,
po večeři půjdem spati.

Veze on ho po rynečku,
uhled paňu v okenečku.

Ty kuchaři černofúsý,
rubaj maso, drobné kusy.

Hezký Janek tak dlúho spal,
štyry koně vrané prospal.

Daj mně, Bože, daj mně ten dar,
abych s tú paňu večeřal.

Rubaj maso a i kostě,
budeme mět dneska hostě.

Štyry koně pěkné vrané,
k tomu sedlo malované.

1268.

Z Ueselé u Uvalašského Meziříčí

Sviť, mě - sí - čku, ja - sno, sviť, mě - sí - čku, ja - sno, už slu - ne - čko za - šlo.

[: Sviť, měsíčku, jasno, :]
už slunečko zašlo.

V tej našej komoře
malované lože.

A dyž pro ňu jeli,
nové voze měli.

Osviť hore dole
na to naše pole.

V malovaném loži
hezká panna leží.

Měli všecko nové,
kola perníkové,
košiny cukrové.

Osviť hory doly
do našej komory.

Majú pro ňu jeti,
koňma čtyrydcti.

1269.

Ze Sklenova

Sviť, mě - sí - čku, ja - sno, sviť, mě - sí - čku, ja - sno, už slu - ne - čko za - šlo.

[: Sviť, měsíčku, jasno, :]
už slunečko zašlo.

V tej novej komoře
stele bile lože.

Buděm v něm ležeti,
jako dvoje děti.

Osviť doly hory
do novej komory.

Něstel ho vysoko,
ustel ho široko.

1270.

Ze Lhotky od Příbora

Sviť, mě - sí - čku, ja - sno, aj, už slu - ne - čko za - šlo, hej, hej, už slu - ne - čko za - šlo.

Sviť, měsíčku, jasno,
ai, už slunečko zašlo,
hej, hej,
už slunečko zašlo.

V tej novej komoře,
ai, malovane lože.

O vinku zelenym,
ai, o prstenku zlatym.

Osviť doly hory,
aj, do novej komory,
hej, hej,
do novej komory.

V malovanem loži,
ai, dvoje malych leži.

Co je mi po vinku,
ai, jako po prstenku.

Povědaju sobě,
ai, o vinku zelenym.

Vineček uvadně,
ai, prstenek se zlame.